



בש"פ 686/22 - מדינת ישראל נגד עלאא הלסי

בבית המשפט העליון

בש"פ 686/22

לפני: כבוד השופט ש' שוחט

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עלאא הלסי

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' באדר א' התשפ"ב (7.2.2022)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב: עו"ד ראמי עותמאן

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 יום נוספים, החל ביום 26.2.2022 או עד למתן פסק דין בת"פ 6932-06-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. לאחר שבחנתי את הבקשה ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הבקשה.



3. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של הנאשם, לבין הצורך בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי, וזאת בדרך של התחשבות בחלופי הזמן מאז החל הנאשם לשהות במעצר; חומרת העבירות שמיוחסות לו ונסיבותיהן; מידת המסוכנות שנשקפת ממנו; וכן החשש מפני שיבוש הליכי משפט (בש"פ 1087/18 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 19 (1.3.2018)) במסגרת מלאכת איזון זו, יתחשב בית המשפט בקצב התקדמות ההליך ובצפי להימשכותו. ככל שמתארך ההליך העיקרי, ובפרט אם הדבר נובע מהתנהלות רשויות התביעה, תיטה נקודת האיזון לטובת הגנה על זכות הנאשם לחירות (בש"פ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה (8.4.2020)). עם זאת יצוין, כי אין בחלופי הזמן, כשלעצמו, כדי לאיין את המשקל שיש לתת לאינטרס הציבורי. לעיתים, חרף חלופי הזמן, חומרת העבירות שבוצעו או החשש הממשי לשיבוש הליכי משפט לא יובילו לשחרורו של הנאשם (בש"פ 6372/21 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 10 (4.10.2021)).

4. המעשים שמיוחסים למשיב, בכתב האישום שהוגש נגדו, ונסיבות ביצוען, כפי שתוארו על ידי בית משפט זה, בערר הראשון שהוגש על ידי המשיב על ההחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (בש"פ 4026/21, כבוד השופט עמית), מלמדים על מסוכנותו הרבה, ומקימים עילת מעצר מובהקת.

מסוכנותו של המשיב הוכחה ככזו עם התקדמות ההליכים בבית משפט קמא בעקבות בקשתו של המשיב לעיון חוזר בהחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים הומר מעצרו למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית סבו. חרף האמון שניתן בו, הפר המשיב מספר פעמים את תנאי המעצר עד לשבירת האזיק האלקטרוני שעל ידו, וביום 29.12.2021 הופקע המעצר והמשיב שב למעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה. אם נוסיף על כך את עברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעה בהיזק לרכוש במזיד, תקיפה ומספר רב של עבירות תעבורה, המסקנה היא בלתי נמנעת.

5. אשר להתקדמות ההליך הפלילי, כעולה מהחומר שלפני ההקראה התקיימה ביום 23.5.2021 והדיון הראשון נקבע תוך פחות מחודש, ליום 20.6.2021. מאז נדחה הדיון ארבע פעמים בעטיים של המשיב או בא-כוחו. הצדדים הופנו לגישור שהופסק בשל חוסר הרצון של המשיב להמשיך בו. לאחר מכן תוקן כתב האישום ושני דיונים שנקבעו נדחו לצורך מתן תשובה לאישום. הדיון הבא קבוע ליום 21.2.2022, ויש לקוות שבמועד זה תינתן תשובה לאישו ותתברר יריעת המחלוקת בין הצדדים. בהינתן כל אלה, חזקה על בית המשפט שינהל את ההליך במהירות הראויה.

6. בנסיבות שפורטו לעיל, אני סבור כי יש הצדקה לבקשה ואני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 26.2.2022 או עד למתן פסק דין בת"פ 6932-05-21, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' באדר א' התשפ"ב (7.2.2022).

ש ו פ ט


